

**Věc: vyjádření žalobce k vyjádření žalovaného k žalobě pro zmatečnost**

Žalobkyně: Ing. Ivana Tesařová, IČ 47982594, DIČ CZ6658070188  
se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město  
zastoupen JUDr. Tomášem Chlebikem-advokátem se sídle Karviná, ul. Karola Śliwky 621/5

Žalovaný: Ing. Lee Louda, [REDACTED], IČ 69326681  
se sídlem Vodičkova 791/41, 110 00 Praha 1 – Nové Město  
insolvenčním správce dlužníka OKD, a.s., IČ 26863154  
se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly

K výzvě soudu sděluji po seznámení se s obsahem vyjádření žalovaného k obsahu žaloby pro zmatečnost následující.

Přes poněkud obsáhle vyhlížející písemnost se stále jedná jen a pouze o opakování argumentace, která již několikrát zazněla a která znamená stále stejný nesouhlas s čímkoliv, co žalobkyně navrhne popř. čím argumentuje. Lze souhlasit s tvrzením, že žalobkyně se snaží ochránit své zájmy, ale není již pravdou to, že chce pouze zhojit vady vlastního předchozího postupu, ke kterému zřejmě došlo, nicméně podepsala se na něm určitá zálužnost právní úpravy a zejména následky některých kroků insolvenčního správce a v neposlední řadě i insolvenčního soudu.

Žalobkyně tedy opět pouze opakuje, že je osobou podnikající, disponující svým sídlem, firmou, IČem a právním zástupcem, což ani insolvenční správce ani i insolvenční soud nerespektuje. Občan Ing. Ivana Tesařová a podnikatel Ing. Ivana Tesařová nejsou rozhodně totéž, diskuzi na toto téma je třeba od počátku odmítnout jako záměrně zavádějící. Mohl by se k věci vyslovit i insolvenční soud, to se však zřejmě nestane.

Trváme tedy a tom, že soud i insolvenční správce pochybil, pokud nejednal se správným účastníkem řízení anebo jednal pouze s ním namísto jeho právního zástupce. V každém z těchto případů jde procesní pochybení, které nemůže nemít následky. Žalobkyně již celá léta trpí následky postupu původního dlužníka, který „se“ rozdělil na dva subjekty, v jednom ponechal aktiva a ve druhém pramálo prostředků k likvidaci svých obrovských závazků vůči svým věřitelům, kteří byli a jsou tímto postupem odkázáni na zanedbatelná plnění v řádu desetin procent, neboť skutečné likvidní hodnoty zůstaly jinde a zdá se, že to nikomu nevadí.

Pod bodem 14 svého vyjádření žalovaného tento směřuje pozornost soudu i žalobkyně na skutkový i právní rozbor zveřejňování listin v insolvenčním rejstříku a vyvozuje své vlastní závěry, které jsou z pohledu žalobkyně nesprávné a cíleně zavádějící. Na jednom místě vyjádření žalovaný sděluje, že insolvenční soud ani insolvenční správce nebyl povinen vzít na vědomí existenci právního zástupce

žalobkyně ve vztahu k celému insolvenčnímu řízení, pokud zmocnění bylo uděleno pro incidenční spor, což mimochodem není pravda – viz žaloba, na jiném místě (bod 14) dovozuje, že i právní zástupce, zastupující žalobce v určovací žalobě, musel nutně o popěrném úkonu žalovaného i dlužníka být vyrozuměn, protože musel při sepisu žaloby vycházet z popěrného úkonu, zveřejněného v ISIR v rámci protokolu o přezkumném jednání. Zástupce žalobkyně se již dříve vyjádřil, že kdyby mu obsah protokolu o přezkumném jednání byl znám a zejména kdyby mu bylo doručeno již mnohokrát zmíněné uvědomění resp. poučení žalobkyně o nutnosti žalovat i dlužníka, tak by se s tím zjevně vypořádal. Nelze zjistit, z čeho žalovaný dovozuje, že právní zástupce žalobkyně nemohl být vyrozuměn o popření insolvenčního správce bez toho, aby byl vyrozuměn o popření dlužníkem. K věci navíc žalobkyně argumentuje tím, že téměř rok po zveřejnění zmíněného zápisu z přezkumného jednání tento nebyl v ISIR dostupný, odkaz na tento dokument ve formátu PDF byl neúčinný a nebylo jej tzv. „rozkliknout“. V tom směru žalobkyně navrhuje provedení důkazů, kterým bude osvědčeno, zda protokol byl skutečně v ISIR dostupný anebo byl dostupný pouze odkaz na tento dokument bez oprávněné předpokládané odezvy, tj. otevření souboru s možností seznámení se s jeho obsahem. Žalobkyně má k dispozici tzv. printscreen monitoru a navrhuje provedení důkazů takto zaznamenanou skutečností. Pokud se insolvenční soud dříve vyjádřil k této námitce žalobkyně, že se jedná o technické pochybení bez vlivu na skutkovou podstatu věci, tak se mýlí, neboť se nezjistitelným obsahem rádobý zveřejněné listiny nelze spojovat žádné následky.

Co se týče smírného jednání, tak o to se žalobkyně snaží po celou dobu ode dne prvotního jednání o uzavření dohody o střetu zájmů atd. Několikrát ji bylo přislíbeno, že o jejich nárocích z titulu podnikání teprve bude jednáno, pak ale do hry vstoupila insolvence a o plnění závazků z předchozích jednání již nikdo nechce slyšet. Obsahem zápisu o ústním jednání mezi zástupci OKD, a.s. a žalobkyní je i ujednání o tom, že náhrada vypořádání ukončení podnikatelských aktivit bude řešena odděleně zvláštním jednáním. Obdobně i v dodatku č.1, dodatku č.2 a dodatku č.3 k dohodě o vypořádání důlních škod v předstihu ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 44/1988/Sb. v platném znění (horní zákon) ze dne 16.12.2016 je konstatováno, že otázka nevyřešených nároků poškozené na vypořádání důlních škod, způsobených ukončením podnikatelských aktivit poškozené, bude poškozenou řešena odděleně, samostatně vzneseným nárokem. Zbývá dodat, že takto proklamovaná ochota OKD, a.s. řešit s žalobkyní její oprávněné nároky na náhradu škod na podnikání v souvislosti s nuceným ukončením tohoto podnikání v důsledku plánované těžby se zcela vytratila v okamžiku vyvedení majetku dlužníka z dosahu věřitelů, tj. dnem zahájení insolvence.

Tolik tedy ke snahám o smír. Nyní žalobkyni žádná nabídka učiněna nebyla, naopak ji bylo sděleno, že o náhradách za podnikání s ní už jednáno nebude. Lze přitom doložit, že přístup dlužníka k věřitelům v **Insolvenčním řízení** byl rozdílný případ od případu nejen vůči fyzickým osobám, ale zjevně i ve vztahu k obcím, se kterými dlužník řešil jejich pohledávky poněkud jinak. **Dlužník i insolvenční správce si pravděpodobně byli vědomi toho, že veškeré závazky z dříve sepsané dohody podle zákona č.44/1988/Sb. nemohou být vypořádány z majetkové podstaty dlužníka, ale mají být vypořádány z rezerv finančních prostředků podle § 37a zákona č.44/1988/Sb. Podle uvedeného § 37 se v odstavci 6 konstatuje: " Peněžní prostředky či jiná aktiva umístěná k tíži zvláštního vázaného účtu podle odstavce 5 nesmějí být předmětem zajištění, nesmějí být zahrnuty do majetkové podstaty a nepodléhají výkonu rozhodnutí ani exekuci.**

**Proto od prvopočátku měly být veškeré sepsané dohody podle zákona č.44/1988 a případné dodatky k těmto dohodám řešeny mimo insolvenční řízení. Dohody obcí byly mimo toto insolvenční řízení řešeny, avšak ostatní dohody (to znamená dohody vlastníků nemovitostí) byly zahrnuty do insolvenčního řízení, jejich pohledávky byly vesměs uznány a v IDOSu se jeví, že tyto**

**pohledávky byly vyplaceny z majetkové podstaty dlužníka a před schválenou reorganizací dlužníka byly vykryty na 100%.**

Pro úplnost stran případného smíru přetiskuji v originálním znění e-mailovou zprávu pana JUDr. Dvořáka-právního zástupce žalovaného - ze dne 25.2.2020:

*„Dobrý den pane kolego, za nás platí, že žalobu a nároky považujeme za neoprávněné a ze strany soudů jako věc pravomocně rozhodnutou. Bohužel nemám víc, co k tomu dodat. S pozdravem*

*JUDr. Dušan Dvořák*

Žalobkyně tedy nadále na žalobě na zmatečnost trvá a stále tvrdí, že s ní jakožto legitimním účastníkem insolvenčního a tedy soudního řízení nebylo jednáno, neboť nelze zaměňovat resp. nerozlišovat držitele pohledávky „osobní“ a držitele pohledávky „firemní“ již proto, že v mnoha řízeních právě již samotný charakter pohledávky resp. jejího držitele může rozhodnout o rozdílném postavení v řízení, např. v řízení exekucím. Snad je z textu původní žaloby zřejmé stanovisko žalobkyně, že soud ani insolvenční správce nemůže nerozlišovat Ing. Ivanu Tesařovou s jejím rodným číslem a adresou bydliště a Ing. Ivanu Tesařovou s jejím IČ, DIČ a sídlem jejího podnikání na zcela jiné adrese, jakékoliv jiné tvrzení je účelovou demagogií.

Za povšimnutí stojí i část rozsudku Krajského soudu ze dne 25.5.2017, kde je na straně 3 uvedeno, že *"Dne 05.10.2016 bylo žalobkyni doručeno vyrozumění žalovaného o popření její pohledávky jak insolvenčním správcem, tak i dlužníkem. Žalovaný ve vyrozumění poučil žalobkyni, že může uplatnit své právo žalobou na určení pohledávky u insolvenčního soudu s tím, že popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci stejné účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy proti dlužníkovi (zjištěno z vyrozumění ze dne 03.10.2016 včetně dodejky ze dne 05.10.2016)."*

Na straně 5 pak stejný soud uvádí, že *"Ve výzvě insolvenčního správce doručené právnímu zástupci žalobkyně je obsaženo poučení podle ust. § 198 a § 336 odst. 2 insolvenčního zákona o tom, že popření pohledávky dlužníkem v reorganizaci má tytéž účinky jako popření insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku."*

K tomu žalobkyně stejně jako dříve poznamenává, že jejímu zástupci soud ani správce žádnou výzvu nedoručoval ani nedoručil, přitom o jeho existenci resp. formálním a legitimním postavení v řízení věděl.

Za žalobkyni

JUDr. Tomáš Chlebík, advokát

JUDr. Tomáš Chlebík  
Chlebík

Digitálně podepsal  
JUDr. Tomáš Chlebík  
Datum: 2020.02.25  
15:53:26 +01'00'

V Karviné dne 25.2.2020